

«Παρεμβαίνοντες...»

«...οὐδεις δικαστῆς οὕτως ἄγρυπνος...
οἷον τὸ ἡμέτερον συνειδός...»

Τί εἶναι ἡ συνείδησις:

Ὅλη τὴν νύχτα οἱ Μαθηταὶ τλαιπωροῦντο μὲ τὰ δίκτυα τῶν γιὰ νὰ πιάσουν ψάρια. Τοὺς βρῆκαν τὰ ξημερώματα μὲ βρώμικα καὶ ξεσχισμένα δίκτυα. Ἐπρεπε τώρα νὰ τὰ καθαρίσουν καὶ νὰ τὰ τακτοποιήσουν γιὰ νὰ ξαναρχίσουν καὶ πάλι τὴν ἐπομένη τὸ ψάρεμά τῶν. Γι' αὐτό, τὰ ἔπλυναν καὶ τὰ ἐπιδιόρθωναν, ὅταν φάνηκε ὁ καλὸς Ἰησοῦς, ὁ Χριστὸς καὶ Σωτήρας μας νὰ περνᾷ ἀπὸ κοντὰ τῶν.

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ εἶναι **μία εἰκόνα τῆς φροντίδος πού πρέπει νὰ ἔχη κάθε πιστὸς νὰ ἐξετάζη καὶ νὰ καθαρῖζη τὴν συνειδησί του** κάθε τόσο καὶ προπάντων στὸ τέλος τῆς βραδυᾶς καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἓνα σοβαρὸ ἔργο. **Νὰ ἐξετάζη πὼς ἔκανε τὴν ἐργασία του, ποιὲς ἦταν οἱ ἀμέλειές του, ποιὰ τὰ ἀποτελέσματα καὶ ποιὲς ἐλλείψεις του.**

Ἀλλά, γιὰ νὰ κἀνη αὐτὸ πρέπει νὰ γνωρίζη τὴν σημασία τῆς συνειδήσεως στὴν ζωῆ. Γι' αὐτὸ σήμερα ἄς μελετήσωμε τὴν συνείδησι.

* * *

Ἡ συνείδησις εἶναι ἡ ἔμφυτος **ικανότης** τῆς ψυχῆς πού διακρίνει τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακό, τὸ θεμιτὸ ἀπὸ τὸ ἀθέμιτο. **Εἶναι ὁ κανὼν** πού μᾶς ὀδηγεῖ νὰ ἐφαρμώσωμε τὸ Νόμο τοῦ Θεοῦ καὶ πού κρίνει τὶς πράξεις μας ἢ τὶς παραλείψεις μας. **Εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ φωνή** πού προτρέπει ἢ ἀποτρέπει, συμβουλεύει ἢ παιδαγωγεῖ, ἐπιδοκιμάζει ἢ ἀποδοκιμάζει, ἐπαινεῖ ἢ ἐλέγχει.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἔμφυτα μέσα τῶν τὴν ἰκανότητα πού ὠνομάσαμε **συνείδησι**. Γι' αὐτὴν ὠμίλησαν πολλοὶ σοφοὶ καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὴν ἀνεγνώρισαν καὶ τὴν περιέγραψαν. Ὁ Σωκράτης τὴν ὀνομάζει «δαιμόνιον». Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὴν εἶχον θεοποιήσει στὰ πρόσωπα τῶν Ἐρινύων, τῶν Ἀρῶν καὶ τῶν Ποινῶν, πού τιμωροῦσαν τοὺς ἀσεβεῖς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονεῖς. **Τὰ ἀρχαῖα δράματα** εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ τὰ φοβερὰ αὐτὰ ὄντα πού βασανίζουν τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους στὸν Ἄδην.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, στὴν Ἐπιστολὴ του πρὸς τοὺς Ρωμαίους, γράφει ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι φέρνουν μέσα τῶν τὸ ἔργον τοῦ Νόμου γραπτὸν «ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς **συνειδήσεως** καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων» (β' 15).

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλοῦν τὴν **συνείδησιν** «τὸ **συνειδός**».

«Ὁὗ γάρ ἐστιν, λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, οὐδεις δικαστῆς οὕτως ἄγρυπνος ἐν ἀνθρώποις, οἷον τὸ **ἡμέτερον συνειδός**... ἐν τῷ γίνεσθαι τὴν ἁμαρτίαν, καὶ πρὶν γενέσθαι, καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι σφοδρὸς ἐφέστηκεν ἡμῖν κατήγορος, μάλιστα δὲ μετὰ τὸ γενέσθαι».

Ὁ Ἐραμιστῆς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανός**

21.4.2019 ἐκ. ἡμ., † Σάββατο Διακαινησίμου,

Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ

